

ดาวมหาวิทยาลัย พี่ชายที่แสนดี

ดาวของเราวันนี้ เธอชื่อ **โรส-อสิสชาเบธ สิทธิเจริญยศ** บางคนรู้จักเธอในชื่อ โรส เคพีเอ็น อายุ 22 ปี กำลังเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีพี่ชายชื่อนิกกี้ และน้องสาว เรนนี่

วัยเด็กเธอเติบโตที่สวีเดน หน้าต่ายิ้มง่ายเป็นคนตรงๆ กลัวเสียงรถมอเตอร์ไซด์ แต่งตัวไม่เน้นแฟชั่น และรักการเรียนและการทำงาน “หลังจากจบเกรด 12 ที่ประเทศสวีเดน ก็มาต่อปริญญาตรีที่เอแบค เลือกเรียนบริหารธุรกิจเพราะอยากมีธุรกิจเป็นของตัวเองในอนาคต อนาคตคิดว่าอยากไปเรียนต่อโทที่ไท่หนีสักประเทศ

ด้วยความที่มีพี่น้องและคุณแม่ โรสจะคุยได้ทุกเรื่อง ท่านเป็นเหมือนแม่ พี่ เพื่อนเป็นทุกอย่างในชีวิตค่ะ

ตอนเด็กๆ โรสซึกกลัว เช่น กลัวเสียงรถมอเตอร์ไซด์ดังๆ แม่เคยเล่าให้ฟังว่าจะร้องไห้อยู่กลางถนนไม่หกลบรดด้วย เพราะกลัวแต่ร้องให้ ไม่ฟังใคร (หัวเราะ) แต่โรสก็ยิ้มง่ายและเป็นคนตรงๆ นะคะ แต่ถ้ารู้จักใหม่ๆ ก็มีพอร์มหนอย ไม่ค่อยไปคุยกับใครก่อน ใครรู้จักจริง จะบอกว่าโรส มุขเสียและพูดมาก

สิ่งที่จริงจังมากๆ คือ เรื่องเรียนเพราะเราหวังได้เกรดสูงๆ เวลาโรสจะมีสอบจะจดทุกอย่าง ขอบอ่านหนังสืออย่างเดียว เพราะเราทำงานในวงการไปด้วย เข้าเรียนก็น้อยกว่าเพื่อนอยู่แล้ว ยิ่งต้องตั้งใจใหญ่ แต่ถ้า

เวลาผ่อนคลายละก็ ชอบเข้าฟิตเนสมากๆ ค่ะ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ชอบให้เหงื่อออกเยอะๆ รู้สึกมีความสุขและสุขภาพดีด้วยคะ นอกจากนั้นก็ยังชอบร้องเพลง วันไหนไม่ร้องเพลงเหมือนชีวิตขาดอะไรไป ส่วนถ้าไป

เที่ยวพักผ่อน ก็จะไปกับครอบครัวในที่ธรรมชาติอย่างเขาใหญ่ค่ะ”

เห็นเป็นหญิงสาวอย่างนี้ แต่เธอก็ง่ายๆ อะไรก็ได้ ไม่เรื่องเยอะเรื่องแยะ ไม่เน้นแฟชั่นแบรนด์เนม เพราะอยากเอาเงินไปลงทุนกับสิ่งคุ้มค่ากว่าเสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า แหม...หาได้ยากยิ่งจริงๆ ครับ

“ในส่วนของการเลือกเรียนบริหารธุรกิจ แต่ยังไม่ได้เลือกเมเจอร์ เพราะเล็งๆ

ไฟแนนซ์ไว้ อยากได้ความรู้ตรงนี้มาดูแลงานของที่บ้านในอนาคต ดูแลเองอุ่นใจกว่าค่ะ ถ้าเลือกเมเจอร์นี้คงต้องตั้งใจมากๆ อาจจะต้องให้เวลากับการเรียนมากกว่าเดิมเป็น 2 เท่าเลยละทุกวันนี้ก็มองว่าจะสร้างอนาคตค่ะ สิ่งที่ยากสท่อนไปยังสังคม คือ โรสเชื่อว่าพวอยู่เบื้องหลังการพัฒนาประเทศชาติ จะต้องมีความรู้มากมายอยู่แล้ว ไม่งั้นเขาจะเป็นผู้นำไม่ได้ ซึ่งในเมื่อทุกคนมีความรู้มากมาย แต่ทำไมประเทศจึงไม่ค่อยพัฒนาไปไหน นั่นก็คือ หลักจริยธรรมค่ะ คือการใช้ความรู้ไปช่วยประเทศชาติ ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวส่วนหนึ่ง

เพราะความรู้ทำให้เราพัฒนาด้านความคิดและจิตใจ ถ้าอยากมีอนาคตที่สดใสและเจริญต้องมีความรู้ เราต้องเรียนค่ะ

โรสทำงานไปด้วยเรียนด้วย เลยต้องจัดให้ดีๆ ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยทำให้เราจัดการชีวิตให้แบบที่เราต้องการ ด้วยตารางสอน และวิชามันบีบบังคับให้เราต้องทำเป็นช่วงเวลา ส่วนมากจะเข้าเรียนแต่ละเช็กชั้นที่แตกต่างกับคนปกติ เพื่อนๆ ก็จะแปลกหน้า

แปลกตาในแต่ละครั้ง ทำให้บางที่ไม่ทันทำความเข้าใจกับทุกๆ คน เลยไม่ได้มีเพื่อนสนิทเยอะเท่าไรค่ะ แต่ก็สนุกทุกครั้งที่ได้เจอเพื่อนใหม่ ส่วนเวลาไม่เข้าใจหรือติดเรื่องอะไรจะรีบไปถามอาจารย์ตอนสอนเสร็จทันที ไม่งั้นหงุดหงิดทั้งวันเลยคะ กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยก็จะคอยไปช่วยอยู่บ่อยๆ อย่างเวลาเอแบคมีไปโปรโมต ก็จะไปช่วยร้องเพลงในงานคะ”

“มีไอดอล หรือไอดอลในใจเป็นใครครับ”
ผมถามเธอ

“คุณแม่ท่านเป็นผู้หญิงที่เก่งและแกร่งมากๆ คุณแม่ทำงานหนักทุกวันอาจจะไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัว แต่โรสก็เข้าใจว่าเราทำเพื่ออนาคตของลูกๆ ทุกคน ไม่มีใครในโลกนี้ ทำให้เรามากขนาดนี้แล้วคะ

ทุกวันนี้โรสแอบปี๊กับสิ่งที่เป็นอยู่คะ สำหรับการเรียนอาจจะมึนหลักสูตรที่เมืองไทย เราต้องรีบเร่งให้ทันระดับสากลอยู่บ้าง แต่ที่เรียนอยู่ก็สุดๆ นะคะ (หัวเราะ)

สิ่งที่อยากสะท้อนไปยังสังคมคือ โรสเชื่อว่าพวอยู่เบื้องหลังการพัฒนาประเทศชาติ จะต้องมีความรู้มากมายอยู่แล้ว ไม่งั้นเข้ามาเป็นผู้นำไม่ได้ ซึ่งในเมื่อทุกคนมีความรู้มากมาย แต่ทำไมประเทศจึงไม่ค่อยพัฒนาไปไหน นั่นก็คือ หลักจริยธรรมค่ะ คือการใช้ความรู้ไปช่วยประเทศชาติ ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวส่วนหนึ่ง หรือโกงกินนั่นเอง เด็กควรจะถูกปลูกฝังให้รู้จักผิดชอบชั่วดี เพื่อโตไปมีความรู้มากๆ ก็จะใช้ความรู้ไปพัฒนาเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง

“ข้อสัถยสุจริตได้ประเทศชาติก็เจริญคะ” ■